

Ärade gäster och föräringar! För denna kväll är det en
arbetsledskap som det är en lön av stället på vinden där de ofta
vra i bruk, samt några, den utgjorde skafferi i misskam-
mare seltkaret för jersket kunde ha sin plats där man är
i hus eller i stans. Dessutom fanns här en säng där kusets
ynge medlemmar låga. De mätte sig ungdomarna kunde
des här i dess botten bäst med sina gluggar för man
intig i de lika mätte sig där på samma sätt som frängt om
afsynmet i denna bästa i det beträdda vanningen sime för att
välla reda i det som fanns där och var och måste vara på sin plats
annars blev det skäligt karr. De småne föröd av några ord
som var P.T.s kod till hand i bästa kod här i kanten på
brett i lylla varje kulle med sin sked i. Glömna skindade
knycklar o. o. smyg, kunnim i d. förändras i jäsar kängande
på en sin spilt eller bork. Oken hade linne jäsar av olika stlcker
med fasthållt band, dessa jäsar tvättades i tvålens vits. Skjöt
i störe mängd förändras i sakt i vinden i när man tog ut en
en sakt skulle den först bindas med det i d. rummen fastsetts

brudet långt ut i rummet, sedan Skedadev sigölet var
i annan modde ihop eller berrit ytteligare om man vid
sigölet. Det var ett stort fel om en kvinnas intet förstod att
binda om en såde på detta sätt utan brad med det söcken
så den sigöliga insidan blev berrit is nästan jäga
om att komma vände om kvinnan kunde bedröms därefter
i en värfar sig gärna ofta som drömskinn gjordt om kom
långt sig att binda för en såde. Målt förordet i målt för-
ordet är velm förordet i vunden i detta material hade man
och så skäpp - i vunden förordet användbara för många an-
dammät. Vill förordet i vunden i målt i vunden är en förordet i
vunden. I detta sammankang för jag intet glömma att nämna
att i målt förordet förordet jul baktid till vunden förordet
daz den vunden som de vunden delar av vunden - vunden för
att ge dem kraft i styrken att fullgöra vunden, där vunden
man också vunden de målt ägde vunden vunden eg vunden
per vunden förordet vunden vunden i vunden eller som vunden
ten P.T-o. vunden i vunden för vunden vunden i vunden.

Söckarna fingo gäma om en möjlig i i den stoppades för den direkt från någon för att "men skulle bli i den". Det riktiga fläsket för-
kavades här medlogt; långskallen som är ligger tyfles i sul-
kistna - fläsk - kistna i om den. Om dessa för när den helu
var det alltså en avst mindre partier som fanns i kistna
men direkt fanns i sitta behåer fanns den. Alla små verk-
tyg hängde i de liden stoppar som fanns i ändan på t ex
kavel dman, då de annars skulle "mörkta sig" - mörkna
na fukten från luften, man var nog med det.

Stugan upptog den stora stugasängen, ett mellan ting
mellan "himlinga - sängen" i den yngre bråkliga utdrag sängen
som arlöste den första i sats i rätta arlösten av den senare,
en stor platt, då den g kunde bli ihop. Så fanns här behå-
er av träbänken som också användes som soffa, sittning, några "arm-
-karnstol eller "lennastol", gås bänk, bord med bänkar,
"kjänne skap" = kjänne skap som en fyrbentig "begga - blocke" med
förgyllt i målet ornament runt kulan, en slas - slag blocke som
gick med led som drog upp med en kedja i k en mycket vanlig

dän dala blocka ej fanns. Sådan fanns ej vad jag vet då; detta
kem men väl senare. De sro ej endast tillverkade i Åmne i trak-
tet S på Torlan utan även på Solberga i Mellby i den f.d.
grevliga som tillhört en greve Trolle som senare genom authtions-
lös för andra gången i sin tillvars kom och hamnade i detta hem på
i Torlan namnet skelstern & speljade sig till genom
stygets djupa bland från de övriga som vara gamla till om-
stäm er misstall fanns långa vaggarna i Per Truls stuga, en typ
med skiv som räckte till loftet, nedast i skåpet som hade spe-
geldörrar i en bred list överst, fanns två lådar i överst i byrå
fanns också två lådar inredde med stika stöve eller mindre
fäsk. Lådorna fanns vid gånge utgången byråns fannsida. Dessa
misstall hade P.T fört med sig från Jordberga och spinnrocken
i vaggan med sina gänglar kom in i stugan och utrymme
endast var 6 x 9 alnar (många hus hade endast 6 x 7 aln) + en del jule i
en stor stråslumpiga och -rävar från 1800. Julen var bred och
beräknad för de breda bodarna, som upp var där ordentligt - trängt, o-
det var en absolut regel att det ärligen åtminstone efter jul hade

varas, även om Tills före jul uppträde an spränd. Under julen fick
ingen besingning ske. Om antalet röster är två intet att säga
di det gällde småfolk: de ofta kunde vara även ut gäddas
intressen, ammass villos man gärna göra en vändning i borim-
folket efter antalet röster som kom på bleja på vägen i försam-
laren. Man kan gott förstå den stränga disciplinen i hemmen
där barnen inte fick springa omkring: stöja utom måste hålla sig
stilla på sina platser på gull i stola; beställdes ju stänk när man blev
röster sätta sig in i vad utrymme som fanns i när vägen kom
ut i stugan blev det så yruligt där tyckte man, något som
ej märktes så mycket i bondernas stugor med sina 3 dygga
spärmer eller ännu mer. där varu fick plats på samma
sigg som stambordet

Gårdens för fönstren var helt skända: de gamla blev fönstret
som blivit ut ansett det för osärlig lyse i endast mestvilligt gått ner
på några lifer tvångsvis i de rum där de haft någon bestämmande
delt ande in på 1820-talet. Fönstren i Per Tuils stuga hade de
första även små blyinfattade rutor, som de de snart kom att

ursättas av vanliga jonster med två ägar ö 4 rutor i "ringjö" -
 jonster karrison hade mera PT-ö i sin rötstreck "muskot" -
 vällukt. En del blod växer ut från de pelargonien men
 med alla blad växande från rötstrecken. De utgjorde ken
 ner stället i - sto som en porra i skänven d. v. s. yngre
 fisker i podiga stäm höga jämmande kom i annars med
 när det föll sig på. Stark kom ett tag över sina "muskot" -
 ö en vällukt sprud sig i rummet; när man ville ha mera direkt
 vällukt i någon stark eller grep man om ett blad i "nå" fing-
 rarna två näsar, då man ej utsåg det bra att lufta direkt
 på växterna för människans eller växternas eller bådas
 skänk och jag ej med säkerhet. Man kunde mycket väl få en
 tillning = telning = planta, men skulle helst lämna råget i stället
 annars tog man Pyckan eller Tomaten med växterna med sig ö.
 man fick ej öga tack ty då växte ej plantan mer jämt.
 Doften var mycket värdade ö roser i jonsterkarrison som
 mestad i en lång rad eller i vatten i en Tallik förekom i tråk-
 de luvandelsknopp = blommar vintertid iinga sprida i vällukt

De senare blipptes när de släppte ut en kryddgärdens = närens
ryppiga, laven dets kökna (dyleka jamna väster vid väst lund)
som man var mycket nära om, trökoder i små knippen, som
redan förvarades. Af dessa Tre blommor lode man bland
blöda i linne för att ge den god lukt samt som utlöse i
kukelugnen där man di i di löt en nyga långsamt förkosta
Denne doft mistte man allmänt på 1890-talet där gammalt
felk bildde, en säregen doft ofta blandad med den en sten-
morra från gamla väst färgade lunda blöda i vinnaden
Undantagna förkom det på man framställde Rosen vatten
eller essens av Rosen utvinstone på 1870-talet men en sattet
vet jag intet mer spitt i veltjens eller salvörne skule till
Yggur i inmatte (buse bradlöper) var vid kalksode till
på 1880-talet Exeter så småningom kom i bruk Gärnet
var hos småfolket allmänt utstampad lera under till 1890-
talet, hos den burgare befolkningen omväxlande leri i bröd-
gols sedan 1870-talet det var varit högt värderade var det
gällt mynndig lernas införande i lott sig en så stor betydelse

att ingen bestämd tid kan anges utan nytt i gammalt kan ju-
 nio rids vid rida under inemot 30 år bosse de storn eller
 mindre konservativ instik mig kan olika personer, det som den
 ene forskaren anser sig vara ganska många av den andra västra
 som de tillfärdade de og, som det varit skulle det förbi i kano tid
 För Per Truls del samn sidana nyfunderig heter insteg dels oi
 näringar genom yngsta dottern, dels i hett när de timra de
 jorden åt andra dottern i flyttade i sin nyinredda undantags
 stuga. A golvet ständes harsand samt kochat vasser eller
 det vanligaste, kochad babbom, antingen golvet var so
 trä = fjelagat eller lura lördagskrätter som de golvet samt
 juu gammal sand i ny ständes jämmt i vacker på, det vilke
 ett brist kan de og ju på att stas ut som den jämmt, nytt gort
 ständes över bakun beddes som väven, något som i jök glim-
 mas, de ingen var jök sti oetäckt a söndags morgon, de ledes
 "smides-teckjed" på sängen i laom deln sthle i kgrer på vintun
 i nye var ledes i red, fänsta karsaka under roornes tid, bibel
 kolumbrk i postille eller präkja - big ligo samme i helgdaga.

från vilade önn kaset i dess rum där bländde ny kammare i tvättstuga
insårens, i regel släpde kvinnorna vänta sig fast ut de andra
släpde fru det de andra de ganska, men slätt skulle det ligga
i vilka det skulle sig hindrades det med ratten eller lite stekpotatis.
Hvar för sig som man vid denna tid inte försåg sig kunna
undvika de där som användes till tvätt, tillika med ask-lut som
sedaste i "löskelud" är "vissle" = lut som byggdes av den
jaloske som bildades efter förbränd kalm t. e. där bakgrunden
eldades med kalm "vissla" i som användes för utmärkt. Luta
användes även för skumning av bord i andra händelser. Den
kända Per Paulson vid Åsteröjans strand ca 1 mil öderent,
där man passade på när vinden låg åt väst kalle på sjön
duoq sig tillika på stranden, ty det skulle vara jukelig
och nyuppkastad sand. Han kände sitt eget betro som
färdades i den "sän-bo"-en av balkning i någon verk av
stället. På gårdarna var ofta "sän-bo" under lofttrappan
i förtagarna där en lönne fanns. P.T. kunde även nämna
dend åt grannar som ej hade läst i sandkänningarna

hörde till sommaren ärligen i fullkommande handletsen.
På samma sätt kunde man spåsa åt sig själts mängder
lilla tjänst & själts tjänst, den vil man ämnade sätta
ned på listan för vinters behov & armars köpte av mäng-
der för någon delar på. Det var mängder de först, agas-
borg & satta den sedan i tinnor. Om användandet av sand
för frän han man för en föreställning när man bör att
man lämnade en del till av sand efter sig den man
sköpte helada & att för tjänar man frän intet annat än
sand & askstret born i pöga för rengöringen & den man an-
vände några säja var denna endast för tvättning folkets
finaste saker & braga i kinniga var det enda som
jick droppas i sådan luf den andra delen av pluggen väng-
des över baljans kant.

Ja så var sanden en viktig sak på den tiden gjen-
kast den den ryktes. Eniset som även ansåg grundgän-
ligen ändrandigt användes dels för rening av stugan
dels för att förfoga dålig luft ~~in i rummet~~, dels för att det

ansågs hälsosamt med irken, dets ursändes det för skickning
i utskickning av tillstånd p. o. vid bygga, o. s. a., om man hade råd
att ha det i stället på gatorna samt till någon del för bygga
av utfärd d. o. o. ansågs för hälsosamt. Någon pass
med Inskade utfärd hade var J. T. alltid på lager de bygga
i debetet där i väst ansågs bra för gikt. Kutan på skogs-
bygden "göingor" - "mormors" komms föränd med
stämman på bestämde tiden med hela lass ene i avn. till
i man väste ungefär när man kunde vänta sin eroman
i man försög sig då med den mängd enersatta o. enar
man betröde till västa gång.

Men efter denna utskickning för vi återvända till Per Tull
stuge. Angående sängen för anfrjas att det var något
av helgd över fars i mors säng det var en fridlyst plats
i barnen som var stängt hålls sigede inte oss eller
knuffa till den uppstadda sängen i hållan lägga något
vid kommande där, men kyrkokläderna lades där, när
man gjorde sig i ordning att med "salme bög, bjärkes ner de

Ä "huntegott" - utskänt - något av Tjuffarn välskap för de vinsten
som man skulle häka sig jigg i vaken med när man tur-
ris gick i kyrkan.

I gäsa bänken innan för dörrer väpne gäsaer i kaberugus
bänken som P.T. som "midalen" - i "märkjesömm" när tiden
med gäsa, i det kunde t. o. m. på oroliga ställen så någon
av de 3-4 timmerna luftade på ett bänka där, när de vros
kamma i gingo var de vilde. Fönsterna vros spikade i gingo
ej så öppna i man tog nog en vana på värmen i aktsade sig
vår för att slippa ut den, att lufta skulle ansetts för en ga-
lonsskap och stöser med värmen, man rikt i stället i för-
villade på så sätt bröt den dåliga luften men fördes ändå
den meten lagades var luftigt nog, fast var viktigt.

För att spara på golv sanden ropade man ej golvstent på
vardagarna utan ropade så lätt var när man sprängt
när i ständade så ut det gröna igen samt fönyade med
lite sand om det behövdes. Fanns s. s. i. några två nytt löd
av två fanns vros i denna sand i något av det gröna. Att

sätta eller ömsa stor kvin g i jäga, man betöde de med flä
tride kalmviskor försedda träskorna eller träskostörrens
på Träskorna skredde ända till 1890-talet liksom på
det var "trå-träsko" med mässings- eller blackgjörer. De
trå-träskor som man ännu kunde använda i byrken
gjordes av jule. Konstruerna använde även trätråfflor
öber någon eller bakelugns länken trågde "svinn-
muse-trå", vad det trågade i svart med namnet i
någon ord eller enförant med data, någon vers samt or-
nament liktiska blomster gjusdrakar vid bären m-
men i d. i svarta slata ramar i glas. Användes tråden
särskilt som gratulatioens bres där det g sprades på jäga
uttrades av någon skolmästare eller annan kristmans-
begärna person i orten. De kristbres som gjordes på jä-
i dräng kristbres lockes insida kunde man se på i mark-
naden. Of var man ställen i. o. detta fanns inte det por-
trätt av Patzer skocklean som kan skänkta till varje min-
ner i gärd i som ofta i sällskap någon liftografi av t. ee.

Neptleon pygde bndgådarnas stator där ej heller minns
traktor sakades

4 Vår skäpet hade P.T. sin värmnings flaska som fylldes
på en den kammare flaska eller lejel var hade i bästän, minn
partii köptes aldrig än en eller flera kammare fickas skat fanns
över, di något tillfugg var vantigt till nyss, när man tog
den eller drucke gick = kast kringade man i sate skäl
var gång man tog en blunk. En stöck urda bjälken
över stugbränd utgjorde två för alms rökaren, Nigornstru
jallt ryttigt fanns viset eller kappan var lam fanns i huset
På bakelugnen fanns en lös nägn kunde rund sten bakel-
ugns stenen, som man kunde ta i handen i stället när
man kom in i var fuset. Alla invändiga dörrar hade
blinder av olika konstruktion i stället för lår
4 För stugan med sin pultstons gals (eller lögals) gipsade
den stna öppna Venstena dit det var en st stug mer i den
ett hålsten bar upp framme vidan över ingången. Där fanns
rekt fram bakelugnen, som skat en bit utom på kassets bakände

Vid ena sidan var den öppna eldståden där all mat lagades
samt källan för eldning av vattugnen, här fästas också elden
för metten. Vid andra sidan var källan för eldning av
pannan uti stuset. Dörren fanns också för någon av
dessa eldståder i ej heller något skydd över utan uppåt
de lutande skorstensväggarna klänkade det klibbiga
ört man skulle vara så många med att skapa tröt
undan för undan för att undgå att få det i maten eller
bildade eldfångda mängder flak, kom det eld i sidan
ort var fara i färd. ⁹ Juktigt vid den där detta ort si
att den som var förnogen att för matlagningens skulle
uppehålla sig i skottstommen kom att se regeligt ut
marmorerad som kom blev av ragnvatten & blodet.
Vid bakugnen i pannans eldkärl komde någon flak sten
recha utan för vatten i bildade en äm. För bakugnen sattes
en "fjel" av trä som klänkade med lera för att vatten
skulle stanna i ugnen detta klänkade såväl som guret
var brinningsör. Vid den andra sidan fästas en ugnen lades där

in den såd som skulle matas ej endast brödet & den utan
även foder såd i den lunda det korimpolken. Tiu och de skulle
skote om ma i när den var färdig. "Flyda den äms
onen" d. s. s. nu gör den medels sällning i flakten de.
Någon den fram för spordensen. Jamma inte i ljus fick
man på denna utåt gåden, det var bakdörrar som när
de ledde till brynings hus gings in ett mer till utvasson
som lästes utifrån gick utåt. Någon liten gagg kunde
släpa in en sparsam dager i jöstager, då såd den med
den utan veta vid sidan om dörren. En någon fagg med
den jamma mellan jöstaga i stus bet jag i mer tve det
koncept då det utformade gårdarna ytterre innerstus
Y staset, som man koncept kan översätt med bost de inge
ställen i en matlagning jamma. Jamma jöstora jamma
som deka den mängdustans den man fick säga sig med
den öppna eldstaden "kara hull" - kylla för käll, trävack
med rämsten under samt ett stort rämstenstak i ryggen
mer vid gabet den vackernda - ett träst dicket från

resken ut genom väggen, visst vilket då tide förmerne
avvandt, något litet litet fönster samt vid vana i den,
där det var öppet in som takryggen om utåt tätats med
någon halvtäsnare, någon mindre öppen glugg som tätades
med betono med någon trasor. När jagas var vän - bron
i salt huset kunde ha sin plats här. En stige kunde här
ställas till vindlar men den kunde även ha sin öppning
i fönstret. Något här här eller fönstret. Torso huset
kunde ha handkransen sin plats någon klädskåp skulder
ackesi på plats i de utrymmena som bröde stugan till.
Fönstret dock om möjligt inklämda med västnars
någon vägg eller just där fönstret övergick i stenset
Torso huset var vid korta tid fullpackat med Torso andra
upp i ändi var det något med sänket utom vid östra
mellan mellan väggen i den gång som gick längs huset
där man hade genomgång till fönstret, där kransen
stod i ena hörnet i hörnen rullt i det andra med en
liten liten ben utifrån väggen.

Ynnest var inrett i uttusen vid bröjan av Per Truds tid
det jag inte, men innan långt blev den tillbyggd, kan
ske i samband med utbyggen av det 1858 inkräpta huset
kan ske förut när han byggde den. Faktiskt var det ganska billigt
förel som kom till användning, något som ju var tillräckligt
& billigt, för dämningen. Sedan kom emellertid två 4 spännor
i vinkel mot det gamla & gaselstoftet har naturligtvis
räknats till såväl som i de andra närliggande husen
av samma typ. Takriktningen har byggats mot den blev
det, den del som motsvarade bröjans längans bredd
stall för häst & för den kan, som pått i jära hus / 1 del-
gång = 10 - 12" med skärningslinje & blesne - 12"
skärningslinje för handkraft med rak linje där halmen
skan till hockelse. All hockelse skulle på den tiden
skötas i blandningskon i den blandas i omringas med
det gråa hästen skulle ha, det om enda sättet för ut-
ledning av hästen, och är för att skan hockelse men

rotspalten, besäftjoden åt den Väntstern ej på de fjorde
"ogman i vinter till besäftjod" i någon vidare myölk fjord
man ej på vintern i närheten som kunde de ofta ej
reser sig utan hjälp men repade sig åter när man kunde
bräja samla ihop något grönt åt dem i gårdarna i dikes-
kanten att blanda i kalmen det var små lördade sege
djur. De små bestarna måste födas så att de kunde ta
ga sig fram i rögnarna någon av dem i första fjord utta
enkelan. Husmanen var rödd om sin bästa frumast i
fjordegången var i detta lilla ställe järbästare med 3-4 på
utan lamman. Kammen kan nog variera något men
mindre än två fjorde aldrig. De utspjoddes med arda
kaln i något till gårdarna åt den till lamningarna i tiden
därefter de de även fjorde melplatta = vatten med något
gröpe i de gårdarna fjorde störe särskilda på bäddar
i samband med arda - ligen i ena lungen. När lam-
ningarna kom tidigt i vintern var stäng kunde man på
fjorde in lamman i tiden upp dem för att hålla till dem

i de värde det låter att tackan därefter ej ville hämnas
vid dom utan de måste födas upp med mjölke i det
"lämna barn" till förhållande med en knapp med häst i spetsen
som alltid fanns till värden, då blev det ett "läggalämnat"
som kom att följa den som tog sig av det hela somme-
ren. Omycket vanlig förtäring. I detta sammanhang vill
jag också nämna om att när man utåt föder sig lam-
men från föder mjölkens dess för att man skulle fö-
den så högt värderade mjölkens. Efter hand som
mjölkens mjölkens kokades den i stora vuden för
vuden i mjölkens-Tunnan i värden om Dammig-
nade den i tjocknade i användes sedan vuden för m-
den att dricka brödet i. Det var ensam rätt i mycket
värderat ja en delikatess, men man skulle spara
i det gick inte att dricka på både sidor ej heller för
ofta "räkta Tappa" den bit bröd man hade på knös-
spetsen för att dyka in med. den gomar samma
"djupa koppen" av glasat ler gods. Ofta en i annan.

"pella" fiskar upp eller någon droppe faller i undan mjölke-
ringor när tröskan var slarvig mig att rätta bak jäst
nudar hem mjölke och vilken jordsm. Tanker man
ej mäss. ja när man fortände lachubeter, ej valla
jode utis i rätter som ibland fann om dia i syl-
temjälleskummar på gårdarna där mängden var stor.
Och en mjölmjälken ansågs för god i om både "sul-
i" och "sen" till Per Toms i den ligo raga till vara.

4 Stallet = "lan" fanns runt en "mågelämn" utåt
"muddingen" i den var en vinnelämn, där den ring-
ade stora blivande julgrisen slapp ut i kätten i "jaka-
ven" ut till gödreltogen. Han ringades för att ej kunna rota
ögra skada, föddes mager i under större delen av sitt
liv för att sedan gödas i bästa möjliga grad, man
brukade skjuta för var ann med stopen först man
jätt i därefter videsatter grisen.

Sin bestämde verk stod i "mågeltrjed" = göds lings udskä-
pen: träskovel, trägreve i kerst or pelvis, derma korv

stakdes med skapitet uppåt, men löge-brösten stred ut-
trå med bröstet upp för att ej brösten. Det var alltså so-
ska man jästo tillverkade av eget vitt linnor sak-
ligen vil. Dylite, viktigt där större stycke fördes och
kunde jämsstas. I stället var i det när man måste märkt
endast någon liten glugg fördes och med rita slapp in
någon ljusstrimmor i över de lågt liggande bjälkarna
var endast galle där till halva spindeln i träte
brännde var. Galvet av kallsten.

Å lögen där mest var högt i taket ty där skulle ple-
jeln = stegen svängas under hans bjälkarna som blev
uppe lo-palken = liten galle som han bjälkarna och era
ridas in lo-lämman i under lo-donen = dröner utåt
går den i mest stället som lo-balk som man måste stige
över den var den ej så hög då djuren måste föras ut dröner
hög, men fylld sin uppgift att ge stöd för sidan när man
törkades utanför lögen, som på detta lilla ställe endast
uppträdde spärmen, fanns lögalvet med något löge galle-
mör

di logens vända steta "stasade" lagols var lagt rånpi
den ursprungliga rivan, ett lagolset med två spän
var logen delvis öppen, två fams två mitt i endast en
låg balk vid sidorna där en stolpe som var uppe hjälpa
med stödet för lagollen. Först vägnat mitt på över
rum med till i dörren en med stasade utåt ytterväggen
stolpe där den yttersta triangelen var utfylld med rum
som stöta för den stiska de på den i golvet. P. T. Triskade
ejäls som gräda i plöjeln kängade i logen i sin bestäm
da bråk där den alltså var ut fams. Afom bester skaffa
fyra i värsen och två bestämde plats fram för dörren
på insidan fams en barn som kunde läsa fast för att
jaktincka att ljuset stuts djuren, något som ej var o
vanligt. I lagolsets vägg fams små glasgen.
Om någon särskild tid för triskningen utifrån de iskt
trög var detta lilla ställe där man rådde sig själv
er ej gån att säga, men annars var det så att man
skulle ha uttröskat tredje trisdagen. Tre do. si mass

di man, som det hette, skulle ha en middag afton på
barn på strö. De strö ju också värn för ströen.

Utöver byggnadernas är vägnar samt under samma tid
med samt till gårdplaner, där även diverse andra byggnad-
er byggdes o. s. d. redskap som skulle i hus ständigt
äro samt även byggde man allmänna källor i kyrkan
utöver väggarna liksom i brandredskap. Båbyggnade-
jarna till bygg, raka samt brast är röglad i kända
stäm uter. Stort uti något tid, om man redskäpigt bygg
de väg in till kyrkans dag men jag vet inte särskilt
ännu, gisslan försas äro alltså i närheten av byggnad
med den sette man höll i ryggen i den näst vara en i ståt.

Efter denna grundvandring emom hus för man ta en till
på Per Truls hus utvändigt. Om försats och dörrar är försat
nämnd, kring husens källor äro gingo in till men utöver
rens utåt i byggnadens hade källor samt skedd i
skjutrygg i insidan medan utöver hade skedd i
värrel = biral = en bygge av trä att byggas om. Teckning

Teckning
a. 3.

Teckning
a. 3.
röskan?